کار و زندگی روی بزرگترین نفتکش دنیا – بخش دوم و پایانی

عاشقی در میان امواج سهمگین

روایتی زنانه از سفرهای دور و دراز دریایی

حمید حاجی‌پور
روزنامه نگار

ماه‌ها رنگی جز آبی آسمان و آبی دریا نمی‌بینند و سوار بر غول آهنین، در آن بی‌کرانه کژ می‌شوند و مژ می‌شوند. آنجا تو می‌مانی و دلتنگی و غم تنهایی و تماشای دریایی که گاه مهربان است و گاه بی‌قرار و نامهربان. کار در کشتی و حمل نفت و گاز از این سوی دنیا به آن سوی دنیا آنقدرها هم هیجان یک سفر خاطره انگیز را ندارد. در این میان زنانی هستند که مشقت چنین سفری را به جان می‌خرند تا کنار همسران‌شان باشند و آنها را حمایت کنند.

وسط دریا خبری از فروشگاه و هایپرمارکت و آرایشگاه و پارک و تفریح نیست، حتی دسترسی به اینترنت و تلفن هم به این سادگی‌ها نیست. گاه هفته‌ها نمی‌توانند با خانواده و عزیزانشان تماسی بگیرند. باید مراقب باشند تا بیمار نشوند چراکه تا رسیدن به نزدیکترین بندر شاید روزها راه باشد. آنها ماه‌ها در سکوت محض در کنار همسرانشان زندگی می‌کنند. زنان داستان ما از زندگی، عشق، دلتنگی‌ها، آرزوها، دغدغه‌ها و طوفان‌های سهمگین می‌گویند.

روز سوم عید، دریا آرام و مهربان است. نفتکش «دلوار» کنار جزیره هرمز لنگر انداخته. قرار است تا چند روز دیگر بعد از بارگیری به سوی هند برود. موتور کشتی خاموش است. راهروهای طبقه افسران، افسران ارشد و طبقه اداری با کاغذهای رنگی تزئین شده. سفره هفت سینی هم توی سلف سرویس پهن است. به گفته خدمه نفتکش دلوار، این نخستین بار است که کشتی‌شان اینچنین حال و هوای نوروزی به خود گرفته. آنها این حس و حال را مدیون ۴ نفر از زنانی هستند که در ایام نوروز در کشتی حضور دارند.

قرارمان با همسر ۳ نفر از خدمه کشتی ساعت ۱۱ صبح است. سر ساعت حاضر می‌شوند و دور میزی که سفره هفت‌سین را چیده‌اند، می‌نشینند. شوهران‌شان با لباس فرم اتوکشیده کنارشان هستند. به شوخی می‌گویم که جمع‌شدن‌تان دور میز بی‌شباهت به نشستن جلوی سفره عقد نیست، همگی می‌زنند زیرخنده.

به ترتیب از آنها سؤال می‌پرسم. از غزاله غلامپور، همسر مهندس سوم ایمان سعادت‌پور که ۳ سال از ازدواج‌شان می‌گذرد، شروع می‌کنم. اهل و ساکن مشهد هستند. از او می‌خواهم درباره آشنایی با همسرش توضیح دهد و اینکه آیا می‌دانسته او چنین شغل سختی دارد و باید ۸ ماه از سال را روی دریا باشد. می‌گوید: «ما با هم فامیلی دوری داریم و پیش از اینکه ایمان برای خواستگاری بیاید کم و بیش از شغلش اطلاعاتی داشتم ولی نمی‌دانستم تا این حد حساس است و باید ماه‌ها روی دریا باشد. بعد از اینکه باهم عقد کردیم مأموریت رفت و ۴ ماه بعد آمد. در طول این مدت خیلی به من سخت گذشت. عادت کردن به چنین شرایطی برایم خیلی دشوار بود تا اینکه بعد از ازدواج دیگر توی همه مأموریت‌ها همراهی‌اش کردم.

البته دریا سختی‌های خاص خودش را دارد مثلاً از خانه و خانواده دور می‌شویم، مخصوصاً زمانی که کشتی وسط اقیانوس است و هفته‌ها و ماه‌ها جز آب هیچ چیز دیگری نمی‌بینی. زمانی که دریا طوفانی می‌شود، کشتی بزرگی به این عظمت توی آب این ور و آن ور می‌شود و موج‌های چند ده متری روی عرشه می‌آید و شرایط خیلی سخت و بحرانی می‌شود. برای کسی که تا به حال روی دریا نبوده و برای نخستین بار گرفتار طوفان می‌شود این شرایط خیلی نگران‌کننده و وحشتناک است. من نمی‌توانم چیزی از طوفان‌هایی که تا به حال دیده‌ام برایتان تعریف کنیم.»

خانم غلامپور در طول این مدتی که شوهرش را همراهی می‌کند با تأسیسات و واژه‌های تخصصی کاملاً آشنایی پیدا کرده. از او می‌پرسم در طول چندماهی که توی کشتی است چگونه اوقات خود را می‌گذراند؟ آیا این شرایط حتی با حضور همسرش خسته‌کننده نیست؟

لبخندی می‌زند و نگاهی به شوهرش می‌اندازد و می‌گوید: «سخت که هست ولی من به‌خاطر ایمان تحمل می‌کنم. الان که کشتی نزدیکی هرمز لنگر انداخته، موبایل‌مان آنتن می‌دهد و اینترنت دارد ولی وقتی برویم وسط دریا یا وارد اقیانوس شویم ارتباط‌مان با همه جا قطع می‌شود و با توجه به محدودیت‌ها هرچند روز یکبار می‌توانیم با تلفن ماهواره‌ای به خانواده‌هایمان که همیشه نگران‌مان هستند تماس بگیریم. من و خانم‌های دیگر که این فرصت را تجربه کرده‌اند برای اینکه حوصله‌شان سر نرود، با خودشان کتاب و سرگرمی‌های دیگر می‌آورند ولی بازهم بعد از چند هفته حوصله آدم سر می‌رود. زندگی توی دریا خلاصه می‌شود به کابین خصوصی و کشتی و آبی که انگار انتها ندارد.»

- چندبار همسرتان را در سفرها همراهی کرده‌اید؟

- این پنجمین سفر من است.

- تا به حال چندتا کشور را در جریان این سفرها دیده‌اید؟

- شاید باورتان نشود تا به حال موفق نشده‌ام در هیچ بندری پیاده شوم. به خاطر برخی از مقررات خاص امکان پیاده شدن نیست، البته تحریم‌ها هم در چنین برخوردهایی بی‌تأثیر نبوده. باید به نکته دیگری اشاره کنم؛ خیلی از آدم‌ها حتی اطرافیان دقیقاً نمی‌دانند ما چگونه سفر می‌کنیم. برخی تصور می‌کنند به وسیله این سفرها چه کشورهایی که دیده‌ایم، ولی اصلاً این‌طور نیست.

- تا چه زمانی همسرتان را در سفرهای کاری همراهی می‌کنید؟

- ترجیح می‌دهم به این سفرها ادامه بدهم.

الهام خادم‌نژاد همسر افسردوم کشتی، سعید استاد؛ تاکنون ۷ بار همسرش را در این سفرها همراهی کرده است. تبریزی است و عروس انزلی‌چی‌ها شده است. از ازدواج‌شان ۶ سال می‌گذرد و فعلاً بچه‌دار نشده‌اند. این زوج از دانشکده دریانوردی باهم آشنا شده‌اند. از خانم خادم‌نژاد درباره تفاوت زندگی روی دریا و خشکی می‌پرسم.

می‌گوید: «دریا گذشته از اینکه آرامبخش است و حس و حال خوبی دارد ولی گاهی هم آدم را افسرده می‌کند. زندگی روی دریا کاملاً متفاوت با زندگی روی خشکی است. روی دریا محدودیت زیاد می‌شود. خانه شما می‌شود اتاق ۱۲ متری و خیابان‌تان عرشه و سلف سرویس و اتاق تلویزیون هم می‌شود رستوران و سینمای شما. خبری از ترافیک نیست. کسی جز خدمه نمی‌بینید.

ارتباطات فضای مجازی بسیار محدود و حتی به صفر می‌رسد. گاهی از سفر خسته می‌شوید و دوست دارید هرچه زودتر برگردید خانه. این را هم بگویم که نباید احساس دلتنگی و خستگی از سفر را به همسرتان منتقل کنید چراکه روی کارش تأثیر بدی می‌گذارد. اما وقتی به خشکی نزدیک می‌شویم، بهتر است بگویم به بندر کشورمان، آنقدر خوشحال هستیم که حد ندارد، این اول ماجراست. وقتی به تهران یا شهر خودمان می‌رسیم شلوغی، ترافیک، صدای بوق و رفت و آمد ماشین‌ها تا چند روز اذیت‌مان می‌کند. شلوغی و این همه سر و صدا به ما شوک وارد می‌کند. عادت کردن به شرایط خشکی هم دست کم یک هفته زمان می‌برد. کسانی که دریانورد هستند دو زندگی متفاوت دارند. اگر همسرانشان با آنها باشند زندگی دریایی و خشکی دارند و اگر در سفرها تنها باشند زندگی با خانواده و زندگی بی‌خانواده را تجربه می‌کنند. من سعی می‌کنم با حضور در سفرها این خلأ را پر کنم.

- اقوام و دوستان‌تان از کشتی که با آن سفر می‌کنید چه تصوری دارند؟

- گاهی خنده‌دار است و گاهی بهت‌آور! برخی تصور می‌کنند ما با لنج یا کشتی کوچکی سفر می‌کنیم و با خودمان آب و غذا می‌بریم و روی عرشه می‌مانیم و باید کلی توضیح بدهیم که این کشتی عظیم‌الجثه است و کلی اتاق و امکانات دارد.

- خانواده نگران نمی‌شوند؟

- آن اوایل نگران می‌شدند ولی وقتی فیلم و عکس‌هایی را که از داخل کشتی گرفته بودم نشان‌شان دادم خیال‌شان راحت شد.

- اگر زمانی بیمار شوید یا برای کسی اتفاقی بیفتد چه می‌کنید؟

- کشتی اتاقی دارد که بیمارستان محسوب می‌شود. همه خدمه، آموزش‌های ابتدایی پزشکی را دیده‌اند و اگر نشود کاری برای بیمار یا حادثه‌دیده کرد، با نزدیکترین بندری که در مسیرمان هست تماس می‌گیریم و آمبولانس دریایی می‌آید و او را منتقل می‌کند. اگر نیاز به عمل جراحی فوری باشد، کشتی مجهز به تجهیزات پزشکی است و پزشک دارد.

- اگر همسرتان بیمار شود یا اتفاقی برایش بیفتد چه می‌کنید؟

- خیلی سخت است. تجربه‌اش را ندارم. تا به حال نشده همسرم بیمار شود. اما اگر بشود حتماً او را با خودم می‌برم. اگر نیاز به عمل جراحی فوری باشد، کشتی مجهز به تجهیزات پزشکی است و پزشک دارد.

- اگر همسرتان بیمار شود یا اتفاقی برایش بیفتد چه می‌کنید؟

- کشتی اتاقی دارد که بیمارستان محسوب می‌شود. همه خدمه، آموزش‌های ابتدایی پزشکی را دیده‌اند و اگر نشود کاری برای بیمار یا حادثه‌دیده کرد، با نزدیکترین بندری که در مسیرمان هست تماس می‌گیریم و آمبولانس دریایی می‌آید و او را منتقل می‌کند